

ת"פ 4926/02/14 - מדינת ישראל נגד יעקב אגאי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 4926-02-14 מדינת ישראל נ' אגאי
בפני כבוד השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עומר סגל

נגד
יעקב אגאי
ע"י ב"כ עו"ד פולינה סורין

הכרעת דין

1. כמצוות הוראות סעיף 182 סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, אני מודיע, בפתח הכרעת הדין, כי החלטתי לזכות הנאשם.

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

2. סיפור מעשה רע ומר, שעניינו בסכסוכי שכנים שנפלו בין חלק מדיירי הבית המשותף ברחוב ויצמן 49 בחולון, שהינו בניין רב קומות ובו עשרות דירות (להלן - הבניין). הנאשם הינו יליד שנת 1952 ובתקופה הרלוואנטית היה כבן 61 שנים. הוא שימש כיושב-ראש ועד הבית של הבניין במשך מספר שנים, מאז אכלוס הבניין בשנת 2008.

3. על רקע טענות בעניין דרך תפקודו של הנאשם נערכו בסוף שנת 2012 בחירות לוועד הבית, שבהן נבחר ועד חדש (להלן - הבחירות). הנאשם אמנם נבחר-מחדש לוועד החדש, אך יחד עמו נבחרו מספר חברים נוספים, ובהם מר דוד אהרונוב ומר בני דוד (להלן ביחד - המתלוננים). לאחר הבחירות לא הסכימו חברי הוועד החדש אודות בחירת יושב ראש לוועד מביניהם. על רקע זה התגלעו בין הנאשם לבין מתנגדיו בוועד הבית חילוקי הדעות.

4. חילוקי הדעות האמורים הלכו והתדרדרו לסכסוכים, עד כדי ביצוען של עבירות פליליות בבניין: תחילה בעבירות שונות של היזק לרכוש והשחתת פני מקרקעין - לרבות בכתובות גרפיטי - ולבסוף במספר עבירות של הצתה בחדר האשפה של הבניין. ואולם, בסופו של דבר לא נמצאו ראיות בעניין ביצוען של עבירות אלה ואיש לא הועמד לדין בגין. הנאשם, שבתחילה נחשד גם בביצוען של עבירות נוספות, הובא בסופו של דבר לדין לפניי אך בגין איומים שאותם השמיע, לפי הטענה, כלפי המתלוננים.

עמוד 1

5. כתב האישום שהוגש נגד הנאשם כולל שני אישומים, המתייחסים לשני אירועים שונים שאירעו בבניין על רקע הסכסוכים האמורים, כלהלן:

האירוע הראשון, מיום 13.2.13 - על פי עובדות האישום הראשון, ביום זה בשעה 11:00 לערך איים הנאשם על המתלונן מר אהרונוב בכך שאמר לו: **"אני אגמור אותך, אתה לא מכיר אותי, אתה לא יודע עם מי יש לך עסק"**, וזאת בכוונה להפחידו או להקניטו.

האירוע השני, מיום 17.04.13 - על פי עובדות האישום השני, ביום זה בשעה 08:40 לערך איים הנאשם על המתלונן מר דוד בכך שטלפן למכשיר הטלפון הנייד של מר דוד ואמר לו: **"אם לא תורידו את עידן (מר עידן הוד - ש.א.) מזכות מורשי חתימה אני יזיין לכם את הצורה"**, וזאת בכוונה להפחידו או להקניטו. בתגובה ניתק מר דוד את השיחה ולא ענה לשתי שיחות נוספות שהגיעו מהנאשם.

בהמשך הגיע הנאשם לדלת דירתו של מר דוד וצלצל בפעמון. אשתו של מר דוד, גב' נילי דוד, פתחה את הדלת ואז שב הנאשם ואיים בפניה בפגיעה שלא כדין בגופם של מר דוד ושאר חברי הוועד בכך שאמר שאם לא יוציאו את עידן מהוועד הוא יזיין להם את הצורה ויטפל בהם אישית. בתגובה סגרה גב' דוד את הדלת בפני הנאשם, אשר נותר עומד בחדר מדרגות תוך שהוא מקלל: **"פחדנים, רשעים"**.

6. הנאשם הואשם אפוא, בשני האישומים, בעבירה של איומים לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - עבירת האיומים וחוק העונשין, בהתאמה). תשובת הנאשם לאישומים, שניתנה במסגרת המוקד, היתה כפירה כללית בלבד, ללא התייחסות לפרטי האירועים הנטענים בכתב האישום. יחד עם זאת, ב"כ הנאשם ויתרה על עדותם של מקצת מעדי התביעה שבכתב האישום (ר' בפרוטוקול, עמ' 3).

ב. עיקר פרשת התביעה:

7. מטעם המאשימה העידו המתלוננים - מר אהרונוב ומר דוד - וכן גב' דוד. כמו כן העיד חבר נוסף בוועד הבית בתקופה הרלוואנטית, מר עידן הוד, והשוטר אורי ויסלוביץ. בנוסף הוגשו מספר מוצגים כראיות, בהסכמה.

8. מר אהרונוב תיאר, בעדותו הראשית לפניי, את השתלשלות העניינים בעניין האירוע הראשון (מיום 13.2.13) כלהלן:

ש: מדובר על אירוע שקרה בפבר' 2013 - בזמן הרלוונטי הזה אתה מילאת תפקיד בוועד הבניין.

ת: ...היינו שבעה חברי ועד, והוא (הנאשם - ש.א.) היה יו"ר הוועד, בדצמבר עשינו בחירות והוחלפו חברי ועד, החלטנו שאין יו"ר. הוא היה יו"ר של הוועד שש שנים. היה ועד חדש ואני הייתי בתוכם. וגם הנאשם היה...

ש: אתה הגשת תלונה במשטרה ביום 14.2.13 על אירוע שקרה יום קודם. תספר במילים שלך מה קרה.

ת: היה כיתוב במעלית "הוועד מושחת". ואנחנו התכנסנו לפנינו משורת הדין, זו לא היתה אסיפה... היתה במיוחד היה דיון על הנושא הזה. היינו 10 אנשים בתוך החדר, והיה דיון על הנושאים האלה, היו כל מיני מכתבים נגד הוועד, אני לא

יודע, כל מיני דברים לא טובים מהשכנים. ובאמצע הדיון, פתאום הנאשם נכנס וישב, ואני הייתי איתו כמו אבא ובן, כך היינו ידידים לא חשבתי בכלל שאני השונא הכי גדול שלו, הייתי בא אצלו, כל פעם היינו מדברים כמה פעמים. פתאום אני האויב הכי גדול שלו, פתאום הוא בא התפרץ עלי, ואמר שאני עשיתי כבלים של מצלמות אצלי בדירה בששת אלפים ₪ שאני לא יודע מאיפה הגיעו הדברים האלה, לא היו ולא נבראו, מה שעשיתי זה באישור הוועד, לכולם יש אינטרנט, לי אין ואני מהדור הישן, זה היה בהסכמתם, לא בכלל בכסף, הוא התרגז עלי ואמר לי אני אגמור אותך, אתה לא מכיר אותי אתה לא יודע מי אני. התפלאתי, הייתי המום, לא יודע מאיפה זה בא לי, הלך וקרע את כל הכבלים של המצלמות. לא חשבתי בחיים שזה מה שמגיע לי ביני ובינו, שהינינו כ"כ קשורים ביחד, עשינו הכל ביחד, לך תדע שאתה האויב הכי גדול שלו (ר' בפרוטוקול, עמ' 4 שורה 15 ואילך. ההדגשות הוספו).

9. בהמשך הדברים סיפר מר אהרונב כי הדברים שאמר לו הנאשם כאמור השפיעו עליו מאוד וכי הוא הרגיש "נורא ואיום", בפרט על רקע מצבו הרפואי שלאחר התקף לב. בחקירתו הנגדית אישר מר אהרונב כי נוכח גודלו של הבניין תקציב ועד הבית הינו גדול, ועומד על סכום של 28,000 ₪ לחודש בקירוב. יחד עם זאת, מר אהרונב הכחיש טענות לאי סדרים כספיים וגם הכחיש נמרצות כי נטל שכר כלשהו מקופת הוועד (ר' בפרוטוקול, עמ' 5 שורה 29 ואילך; עמ' 7 שורה 25).

10. בהקשר אחרון זה ציין מר אהרונב כי אמנם ביקש מהנאשם החזר כספי, בגין מזוזות שרכש לבניין מכספו הפרטי, לדבריו לבקשת דיירים, אך הוסיף שעד היום לא קיבל החזר בעבורן. כשהוטח במר אהרונב כי הוא לא קיבל החזר משום שלא הציג קבלות, הוא לא השיב תשובה ברורה (ר' בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 7 ואילך).

11. נוכח טענת מר אהרונב כי הנאשם קרע כבלים של מצלמות, הוא עומת בחקירתו הנגדית עם טענת הנאשם כי לא דובר בקריעה אלא בניתוק כבלים, אך הכחיש את הדברים (ר' בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 10). עוד עומת מר אהרונב עם טענת הנאשם, שלפיה הוא (הנאשם) אמר למר אהרונב "אני אגמור אותך משפטי", אך הכחיש גם דברים אלה. לדבריו, המילה "משפטית" לא נאמרה והנאשם יכול לומר מה שהוא רוצה. מר אהרונב הוסיף ואמר כי הנאשם אמנם מעולם לא נהג באלימות, אך התפרצותו הפתאומית באירוע הנ"ל גרמה לו (למר אהרונב) לפחד ממנו (ר' בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 5 ואילך).

12. מר דוד העיד בעיקר בעניין האירוע השני, מיום 17.4.13, אם כי הוא היה נוכח גם באירוע הראשון (ר' בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 11). בחקירתו הראשית תיאר מר דוד את האירוע השני כלהלן:

ת: ...ביום 17.4.13 אני מקבל טלפון לנייד שלי מיעקב, אם לא תפסיקו אם לא תעיק את עידן מהוועד...

יעקב אמר שאם לא נפסיק את זכות החתימה שלו... אני אדאג לטפל בך, בכך. אני מתנצל אם אצטט משפט שהוא לא בדיוק מתאים: "אני אזיין לכם את הצורה", אטפל בכך. היו ניבולי פה. חזרתי ואמרתי לו, לא מדברים איתי כך, וסגרתי את הטלפון. תוך חמש דקות, כמה דקות, מישהו צלצל בדלת, צלצול ארוך עצבני כזה, וביקשתי מאישהי

לא זוכר, או שאינני זוכר, לי שאני אכנס לחדר, היא ראתה אותי נסער משיחת הטלפון הקודמת, ושהיא תטפל בזה. אינני נעמדה בפתח, איפה הוא, תגידי לו לצאת. אמרה לו, אצלי בבית לא תדבר כך, אם אשתי לא היתה נעמדת בפתח, הנאשם היה פורץ לדירה. טון הדיבור שלו היה כעוס מרוגז. עד היום אני לא יודע מה קרה שגרם לו לכזה כעס וטירוף התנהגות.

ש: בזמן שאשתך פתחה את הדלת. איפה היית.

ת: בחדר סמוך ואז אינני זוכר. והוא שוב אמר לי אני אצלין את הצורה. כל פעם אותו משפט, כנראה שזה... דרך חיי, להשתמש במשפטים כאלו, אני אטפל בכם, שיצא החוצה, פחדנים, אז אינני טרקה לו את הדלת. נעמד ועשרות שניות, 30-40 שניות צלצל ואני שמעתי אותו מבחוץ, פחדן, צא החוצה, אתה גבר. בסופו של דבר מיד הזמנתי את המשטרה, הגיעו תוך דקות אלי, שאלו על מה מדובר. סיפרתי להם בערך את הסיפור. עלו אלי. וזהו. אני מניח שגם יצאו משם, כי לא חזרו אלי לומר משהו ואז החלטתי שאני הולך להתלונן וכך עשיתי למחר בבוקר, הגעתי להתלונן (ר' בפרוטוקול, עמ' 9 שורה 23 ואילך. ההדגשות הוספו).

13. מר דוד הוסיף וציין כי התלבט בקשר להגשת תלונה במשטרה, הן בשל בזבוז הזמן הכרוך בכך והן בשל אי הנעימות הכרוכה בתהליך. יחד עם זאת, בסופו של דבר הוא החליט לא לעבור על התנהגותו של הנאשם לסדר היום (ר' בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 13; עמ' 13 שורה 15).

14. בחקירתו הנגדית אישר מר דוד כי מר אהרונב היה בין אלה ששכנעו אותו להצטרף לוועד הבית (ר' בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 28), אך הכחיש כי מר אהרונב קיבל כספים כלשהם מקופת הוועד (שם, עמ' 11 שורה 13 ואילך). מר דוד ציין כי אין לו חברים בין השכנים בבניין. באשר למר מאיר עסיס - שוטר שהתגורר בבניין, אשר לטענת הנאשם בחש בקלחת - ציין מר דוד כי הוא מכיר אותו אך הוסיף שאין לו קשרים כלשהם עמו (שם, עמ' 13 שורה 20 ואילך).

15. גב' דוד, אשתו של מר דוד, העידה אף היא בקשר לאירוע השני, אותו תיארה בחקירתה הראשית כלהלן:

ת: ...בבוקר צלצל הנאשם לבעלי, שניהם היו חברי וועד, בצעקות וצרחות, ניבל את פני ובעלי סגר את הטלפון. כעבור כמה דקות הוא הגיע לבית שלנו, צלצל, לא הרפה מהפעמון, הוא לא הרפה מהדלת, דפק חזק, אני אמרתי לבעלי ללכת לחדר, אני אלך לפתוח, לא רציתי שבעלי יתעצבן. פתחתי את הדלת, הנאשם צעק, איפה הוא אם הוא גבר שיצא אלי. אמרתי לו אל תצעק, תדבר בשקט. הוא המשיך לצעוק, אמרתי לו שאם הוא צועק, לא מדבר, סגרת את הדלת והוא הלך. הוא הלך המשיך לצעוק, אני אראה לכם, אני אעשה לכם ובזה נגמר. אז בגלל זה שהוא איום, אני אראה לכם אני אעשה לכם, הזמנו משטרה, כי די חששנו מהתגובות שלו. הגיעה הניידת, שאלו מה קרה ולא חזרו אלינו, לא ידענו מה היה ההמשך.

ש: לרגע שבעלך מדבר בטלפון איפה את נמצאת ביחס לבעלך. בחדר, סלון גדול.

ת: שמעתי צעקות, לא שמעתי בדיוק את המילים, שאלתי מה קרה, הוא אמר לי שהנאשם ניבל את פיו ואז בעלי סגר את הטלפון.

ש: כשהנאשם נמצא מחוץ לדלת ומדבר איתך, תתארי את טון הדיבור שלו.

ת: צעקות. אני אראה לכם עוד, תראו (ר' בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 28 ואילך. ההדגשות הוספו. יוער כי בחקירתה הנגדית של העדה לא עלו עניינים מהותיים).

16. עוד העיד מטעם המאשימה השוטר ויסלוביץ, שגבה את הודעת הנאשם (ת/1) וערך את העימותים בין הנאשם לבין מר דוד (ת/2) ומר אהרונב (ת/3). כמסתבר, הנאשם נחקר ביום 1.7.13, למעלה מחודשיים לאחר האירוע השני (שאירע ביום 17.4.13), בחשד לביצוע מגוון של עבירות בבניין וביניהן גרימת נזק בדרכים שונות - לרבות בכתובות גרפטי - והצתות, וכן בגין האיומים דנא.

17. בחקירתו במשטרה הכחיש הנאשם את כל שיוחס לו - לרבות האיומים - וביקש שיעומת עם ראיות. הוטח בנאשם כי הוא כעס על כך שהלכה למעשה הוא הודח מראשות הוועד ועל כן גרם לנזקים ולהצתות (ר' ת/1 שורה 187). ואולם, הנאשם שב והכחיש את כל המיוחס לו ואף טען כי מרבית הדיירים תומכים בו. במקום אחד ציין הנאשם כי הוא זה שהחליט להתפטר מוועד הבית, משום שהוחלט שלוועד לא יהיה יושב ראש ועל כן הוא יכול היה לבצע את מה שמוטל עליו (שם, שורה 147).

18. כשהוטח בנאשם - במהלך חקירתו במשטרה - כי הוא איים על מר אהרונב וכי יש עדים לכך, הודה הנאשם כי "אולי היו דיבורים של רוגז", אך הכחיש איומים כלשהם (ר' ת/1, שורה 69 ואילך). הנאשם שב וטען כי מר אהרונב ביקש שהוא (הנאשם) יוציא לו שיק על סך 1,300 ₪ בגין קניית מזוזות, אך הנאשם לא הסכים לכך בשום אופן שכן לשיטתו מדובר ב"גניבה" (שם, שורה 40).

19. באשר לאירוע השני מסר הנאשם, במסגרת הודעתו במשטרה, כלהלן:

ש: למה בתאריך 17.04.13 איימת על בני דוד בטלפון ובדירה שלו?

ת: יש לו הקלטה שאיימתי עליו שיביא את ההקלטה. אני אמרתי לו שעם חתימה עשה משהו לא מוסרי אני מסכים שתעביר אבל לא מאחורי הגב עוד מעט יגיד שאשתו עדה שלו.

ש: למה אשתו?

ת: משטרה באה אלי אמרה שהם מפחדים ושלא אדבר איתו אלא באסיפת ועד ואני מאז לא מדבר איתו. אמרתי לשוטר בסדר לא אגש אליו.

ש: איך אתה מסביר שאשתו של בני מסרה ששמעה באוזניה כשאתה לידה שאיימת עליו וצעקת עליו?

ת: לא ראיתי אותו רק את אשתו שפתחה את הדלת אמרה הוא לא בבית והלכתי.

ש: לדבריהם אתה נכנסת לדירה וצעקת אליו ואיימת?

ת: לא הגבתי. מישהו אחר היה בא אלי אומר למה יא זבל למה הזמנת לי משטרה אני רק הלכתי ולא דיברתי איתו מאז (ר' בהודעה ת/1, שורה 71 ואילך).

20. יומיים לאחר חקירת הנאשם ערך השוטר ויסלוביץ (ביום 3.7.13) שני עימותים בין הנאשם לבין

כל אחד משני המתלוננים. בעימותים אלה שב הנאשם והכחיש את החשדות המיוחסים לו. יחד עם זאת, בהתייחס לאירוע הראשון - שבו כפר כללית במסגרת הודעתו - טען הנאשם, בעימות שנערך בינו לבין מר אהרונוב, כלהלן:

שאלה ליעקב אגאי: השכן שלך פה (מר אהרונוב - ש.א.) אומר שאתה איימת עליו מה תגובתך?

תשובה: אני לא שמעתי איום. אגמור אותך לא הכוונה לגמור את חיי (אלא - ש.א.) אני אגמור אותו משפטית עם עורך דין. אני בחיים לא איימתי עליו (ב)נזק או שאשרוף (לו) את הבית... אני שרפתי אותו או את הבית או את הרכב היה לו נזק, לו או לרכוש שלו? לא היה. צעקות ויכוחים אני מסכים. 6 שנים היה חבר הכי טוב שלי ישב אצלי בבית כמו בן משפחה היה. הייתי חולה טיפל בי יותר טוב מהבן שלו, הביא לי תה מיוחד שהוא שותה. את מה שהוא אומר אני אמרתי אבל הוא יודע שאני אוהב(ב) אותו ולא מסוגל לפגוע בו (ר' בדו"ח העימות בין הנאשם לבין מר אהרונוב, ת/3, שורה 11 ואילך. ההדגשות הוספו).

21. בהמשך העימות הוסיף הנאשם, במענה לשאלות שהופנו אליו בקשר לאירוע הראשון, כלהלן:

ש: איך אתה מסביר שיש עוד אנשים שהיו בחדר ושמעו את זה וכולם חשו שמדובר באיום?

ת. דוד (אהרונוב - ש.א.) והדיירים מכירים אותי שיש לי טון דיבור צועק אבל אין להם סיבה לפחד.

ש: למה אנשים אחרים מהוועד שנכחו בישיבה רואים את זה (כ)איום?

ת. האחרים לא מכירים אותי. תזמין את דויטש וגילי שיגידו שאני תמיד צועק וככה משיג דברים (ר' ת/3, שורה 42 ואילך. ההדגשות הוספו).

22. בעימות הנוסף, שהשוטר ויסלוביץ ערך בין הנאשם לבין מר דוד, לא עלו עניינים מיוחדים, שכן כל אחד מהצדדים הנ"ל התבצר בגרסתו (ר' בדו"ח העימות ת/2).

23. בחקירתו הנגדית נשאל השוטר ויסלוביץ גם על השוטר מר מאיר עסיס, שהיה כזכור דייר בבניין. השוטר ויסלוביץ סיפר כי הוא מכיר את מר עסיס, שכן הוא משמש כרכז מודיעין בתחנה בה ויסלוביץ משרת, וציין כי גם אשתו של מר עסיס עובדת במרחב (ר' בפרוטוקול, עמ' 19 שורה 9 ואילך). כאשר הוטח בשוטר ויסלוביץ כי בעת שהנאשם היה עצור בתחנה הוא ראה אותו מדבר עם מר עסיס, השיב מר ויסלוביץ כי אינו זוכר זאת, אם כי הודה שיכול להיות שכן אמנם היה (שם, שורה 24 ואילך).

24. יש להעיר כי השוטר ויסלוביץ נשאל, במסגרת חקירתו הנגדית, מדוע חקר את הנאשם גם אודות האירוע השני על אף שבזמנו תלונתו של מר דוד בעניין האירוע נגנזה בעילה של "חוסר עניין לציבור" (ר' החלטת הגניזה נ/1 וכן בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 24 ואילך). ואולם, אך מובן הוא כי השוטר ויסלוביץ, שאינו הגורם האחראי על גניזת תיקים או פתיחתם מחדש, לא יכול היה לענות על שאלות אלה.

25. לבסוף העיד מטעם המאשימה מר עידן הוד, דייר נוסף ששימש בוועד הבית לאחר הבחירות. יוער, כי לבקשת ההגנה עדותו נשמעה רק לאחר עדות עד ההגנה מר קולנגי (ר' בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 11). מר הוד היה בזמנו דייר חדש יחסית בבניין, אשר את הציע עצמו בבחירות לוועד הבית על פי

הצעתו של הנאשם ובתמיכתו. ואולם, בהמשך הדרך נפל סכסוך קשה בין השניים, הגם שבעדותו לפני נשמע מר הוד נבון למדי.

26. בתחילת חקירתו הראשית סיפר מר עידן כלהלן:

- ת.** אני די חדש בבניין... נכנסתי לדירה, אחרי משהו כמו שנה היו בחירות, יעקב (הנאשם - ש.א.) הציע אותי לוועד, הכניס אותי, אני לא רציתי, הוא אמר לי לבוא ולתרום לבניין, אני לא יודע איך זה קרה אבל אני נבחרתי. לא הכרתי את הבניין, זה בניין רב קומות, לא הכרתי את האנשים עדיין, ואחרי שנבחרתי פתאום החלו להיות מחלוקות בבניין ועד היום אני לא מבין מה הולך שם. יעקב רצה שאני אצא מהוועד, אני הסכמתי לצאת, כל מיני מחלוקות שהיו. זה בסך הכל פחות או יותר מה שהיה בתקופה הזו. אח"כ התחילו להיות מחלוקות בין יעקב לבין 2 מתוך חברי הוועד, מפה זה כבר התגלגל, הלכו למשטרה, חזרו, באו.
- ש.** אני מבין את הסיטואציה שהיא לא נעימה, כולם מבינים את זה. יחד עם זאת אני מבקש לפרט יותר אודות אותן מחלוקות ואותה התנהלות של הנאשם.
- ת.** בסך הכל יעקב היה מתחילת הבניין בוועד, הוא תרם הרבה לבניין. אני לא יודע איך נוצר אחרי זה בלגאן והתחילו לקלל ולאיים, אני לא מבין איך זה הגיע לזה. בין יעקב לבין אדם מבוגר בוועד, בן משהו כמו 80, דוד אהרונוב, אני חושב שיעקב הלך ואמר "תוציאו את עידן מהוועד", אחרי זה היו כמה פעמים בבניין הצתות, השתיקו את המעלית, היו שיטפונות בבניין, אני לא יודע מי עשה את זה. עד היום לא יודעים מי עשה את זה.
- ש.** ספר לבית המשפט אודות ההתנהלות של וועד הבית בישיבה בעקבות הגרפיטי במעלית.
- ת.** יום אחד קמנו ו(ראינו) כתובות גרפיטי על המעלית, ישר הוועד עשה ישיבה, לראות מי עשה את זה. זהו.
- ש.** מה היה בישיבה בין הנאשם לבין דוד אהרונוב?
- ת.** הם התחילו להתווכח על דברים שקרו בבניין, הוא אמר לו שאתה עשית את הגרפיטי ושאתה התחברת למצלמות, התחילו להתווכח, לא משהו חריג.
- ש.** אתה עברת על העדות שלך בחוץ כמה דקות. נסה להיזכר במה עוד קראת ומה עוד היה באות הישיבה.
- ת.** היו הרבה צעקות, אווירה לא טובה... (ר' בפרוטוקול, עמ' 24 שורה 28 ואילך).

27. כמסתבר, מר הוד סטה בעדותו מהאמור בהודעה שנגבתה ממנו במשטרה. בנסיבות אלה עתר ב"כ המאשימה להגשת ההודעה והתירתי לו את הדבר, במסגרת הוראות סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (ההודעה הוגשה וסומנה ת/4). מר הוד אישר את חתימתו על ההודעה

- ולאחר שעין בה הוסיף "כל הדברים האלה היו בהלך הרוח אז" (ר' בפרוטוקול, עמ' 26 שורה 17).
28. בהודעה עצמה התבטא מר הוד בחריפות רבה נגד הנאשם. הגם שמר הוד ציין כי הנאשם הוא זה שהמליץ על בחירתו (של מר הוד) לוועד הבית, הוא תיאר את הנאשם כ"מלפפון הרקוב" האחד בבנין, אשר גורם לריקבון בכל הבנין, ואף כאדם "אליס ורודן" (ר' בהודעה ת/4, שורה 10).
29. מר הוד הוסיף וטען להתנהלות כספית לא תקינה של הנאשם כיושב ראש ועד הבית, והביא בעניין זה מספר דוגמאות:
- ...למשל (הנאשם - ש.א.) סגר עסקה עם אלקטרה ל-7 שנים על תחזוקת מעליות הבנין בסכום של כ-5,000 ₪ לחודש ונתן להם שיקים בלי ידיעת שאר ח(בריו) הוועד על ההסכם הזה וכשבאו אליו בטענות אמר להם אני אעשה מה שאני רוצה. הוא קבע עם הוועד פגישה עם אנשי אלקטרה בלובי ואת אלקטרה לקח אליו הביתה כשהוועד בלי ידיעה על זה מחכה שעתיים, ואז כשכב(ר) התפזרו ראו אותו יורד עם אנשי אלקטרה ואמר אני כבר סגרתי איתם הכל בסדר. דוד אהרונוב צעק עליו מה אתה עושה זה כספי ציבור זה סכום של 350 אלף ₪ שאתה מוציא בלי להתייעץ ו(א)ז אגאי קילל אותו. בגלל כל הבלגן הזה החליטו על בחירות... (ר' בהודעה ת/4, שורה 12 ואילך).**
30. מר הוד השתתף בישיבת ועד הבית שבמהלכה אירע האירוע הראשון, ותיאר בהודעתו את שקרה שם באופן הבא:
- ...התחילה הישיבה של הוועד לחירום בגלל הגרפיטי ואחרי רבע שעה הוא (הנאשם - ש.א.) התפרץ לישיבה שנערכה בחדר האירועים בבנין והתחיל לתקוף את דוד אהרונוב אתה רשמת את הגרפיטי אני יודע זה אתה אל תתעסק איתי. דוד אמר לו... אני לא עשיתי (את) זה בוא נסתכל במצלמות. אז יעקב אמר לו אני אדאג להעלים אותך אני ארצח אותך תיזהר ממני... (ר' ת/4, שורה 32 ואילך. ההדגשה הוספה).**
31. בהמשך הודעתו התייחס מר הוד להתדרדרות היחסים בינו לבין הנאשם, כלהלן:
- ...אחרי שאגאי לא הצליח לגייס אותי לצדו ואמרתי לו שאני בקשר איתו רק לענייני הבנין הוא התהפך נגדי ואף דרש שיוציאו אותי מהחתימה על הכספים בוועד, טען שאני עבריין ושזה יגרום לו נזק לעסקים שלו. הוא הלך לכל חברי הוועד ודיבר בגנותי ואף התפרץ לבני דוד הביתה וצעק על זה (ר' ת/4, שורה 50 ואילך).**
32. בחקירתו הנגדית לפניי חזר מר הוד על רוח דבריו בחקירה הראשית, התבטא באופן מתון מאוד ולא חזר על הדברים החמורים שציין כאמור בהודעתו. הלכה למעשה הציג מר הוד את האירועים כוויכוחים, אם גם מכוערים, שבהם הוטחו האשמות הדדיות והושמעו קללות, כלהלן:
- ש. אתה סיפרת במשטרה בהודעתך בעמ' 2 שורות 34-35, כי יעקב אמר לדוד אהרונוב דברים כאלה : "אני אדאג להעלים אותך, אני ארצח אותך, תיזהר ממני", זה מה שאתה אמרת?**
- ת. היה ריב, הם התחילו לריב, אבל זה יכול להיות תוך כדי סלנג שמדברים ברחוב בלי כוונה או משהו.**
- ש. יעקב חשב שדוד זה מי שכתב את הגרפיטי?**

ת. זה אומר להוא אתה משחית את הבניין והוא אומר לו שהוא השחית, השני אמר אתה שורף השני אומר אתה שורף (ר' בפרוטוקול, עמ' 31 שורה 15 ואילך. ההדגשה הוספה).

ג. עיקר פרשת ההגנה:

33. מטעם ההגנה העידו הנאשם עצמו ומר יוסף קולנגי. הנאשם הרחיב מאוד בעדותו הראשית, בה דיבר בהתרגשות רבה, וסיפר את קורותיו בבניין מאז שנת 2008. לגרסתו, הוא פעל כל השנים, כיושב ראש ועד הבית, לטובת דיירי הבניין ועשה דברים רבים למען הכלל. להבדיל, כך לגרסת הנאשם, מר אהרונוב נהג בכספים שלא כהלכה, וביקש החזרים ללא קבלות. בנוסף, מר עסיס, השוטר, החל להתנכל לנאשם משום שהנאשם לא היה מוכן להעלים עין ממעשיו של מר עסיס; וכדבריו:

ת. ...במשך הזמן אנשים עשו דברים לא טובים, היה בתוכם מישהו שהוא שוטר בשם עסיס, נשוי לשוטרת, איש מודיעין בתחנת בת ים... זה לא יכול להיות שבגלל שהוא שוטר צריך להתחשב בו. הוא היה משלם על המחסן, היה צריך לשלם ארנונה ולא שילם. בארנונה מחייבים אותנו על המחסן, אמרתי לו שצריך לשלם, שבגלל כולם לא משלמים. אני לא יכול לא לחייב רק מישהו אחד. הייתי צריך לעשות נגד החוק - מחסנים לא משלמים, אבל למה שרק הם ייהנו? צריך ללכת לפי צדק. כשאמרתי לו ככה - הוא אמר לי אל תתעסק איתי ואל תשחק איתי את המשחקים האלו, ואמרתי לו שאני לא מפחד ממנו...

כל הדברים האלו התחיל להתגלגל, בשנת 2012, ראיתי את השחיתות של דוד, וראיתי את השחיתות של כולם שם, עד היום לא שילמו לו על המזוזות. אין קבלה, דתיים לא נותנים קבלה? הם רצו 1,200 ₪, אמרתי שאני אמות ולא אשלם סכום כזה. כל הדיירים אוהבים אותי, הבית שלי היה בית פתוח, אני הייתי עוזר באופן אישי לכל הדיירים (מעיד בדמעות), אני יודע מה זה שצריך עזרה? יש לי ילד אוטיסט (העד בוכה)...

אני נשבע באלוהים. לא שרפתי, לא נגעתי, כלום. אמרתי שייקחו אותי לפולגרף. לקחו אותי לפולגרף, הייתי אצל כב' השופט והוא נתן לי חודש ימים הרחקה מהבית, ואז אמרו לי שביטלו, באו בחודש יוני ואמרו לי שייתנו לי שנה, אמרתי להם "אתם לא מתביישים?" כי אני ראיתי שעסיס דיבר איתם, והדריך אותם...

ש. סיפרת את כל הסיפור שחקרו אותך, למה התכוונת?

ת. כשחקרו אותי, אמרו לי "אנחנו לא שואלים אותך". חקרו אותי על זה ששרפתי את הבניין, אמרו לי להודות, אני אמרתי שאני לא יודע כלום, לקחו את הטלפון שלי ואת המחשב שלי, עשו לי מלא נזק, חיפשו סמים בבית שלי(י), הפכו לי את כל הבית, אני אזרח שיש לו נכדים, ילדים, עם אשתי אני חיי באושר, אני לא עשיתי שום דבר פלילי, אני מתבייש שאני פה. התקשרו לחברים שלי, איזה חבר יש לי פלילי? במקום להגיד לי מגיע לך פרס ושאני בן אדם ישר, בגלל שעסיס עובד שם, בגלל האנשים שבגלל קנאה עושים דברים לא טובים בבניין, איך אתה

יכול לשפוט על דברים לא חוקיים? אני אין לי כוח. בגלל שיש בבנין שוטרים אז לא עושים את העבודה (העד בוכה).

ש. מה הייתה מערכת היחסים שלך עם דוד אהרונוב?

ת. דוד בן אדם חולה עם צנתור לב, הוא לא עובד, הוא מחפש כספים פה וכספים שם. לא היה אף פעם איתו שום דבר חוץ מנושא כספים, אבל מגיעים דברים שאני לא יכול לשתוק עליהם. אין לי שום סיבה לריב איתו או לא לאהבו אותו, הוא ואשתו היו אצלי בבית, יושבים כוס קפה, רואים את הנוף, אני בסך הכל אמרתי לו להביא חשבונות בעבור מה שהוא מוציא. זה הכל... (ר' בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 19 ואילך. ההדגשות הוספו).

34. את האירוע השני, עם מר דוד ואשתו, תיאר הנאשם בחקירתו הראשית כלהלן:

...התקשר אליי (מר בני דוד - ש.א.) בשעה 7, 7 וחצי, אומר לי "אתה צריך לחתום על שקים", שאלתי למה, אמר לדוד (אהרונוב - ש.א.), אז אמרתי לו אבל זה היה לפני ארבע שנים ולא הביא קבלות אז למה שאוציא שקים? ירדנו למטה, איך שירדתי בני אמר לי "אתה עושה צרות, למה אתה לא חותם, הבן אדם חולה", אני אמרתי לו תשמע - בלי חשבונות, אני לא משלם לאף אחד כסף. הוא הלך ועשה גדר ברזל, דוד עשה, ב-7,500 ₪ ולא שילמתי לו עד שהוא הביא את הקבלה. תוך כדי שאני מתווכח איתו אשתו הגיעה ואמרה לי "לך לעזאזל", דיברנו קצת חזק, זה נכון, מעצבים אני אמרתי לו זה לא יכול להיות, אני לא מוכן לשלם, אז אשתו באה והתחילו וויכוחים, וישר הלכתי הביתה. באותו הרגע הלכתי הביתה, כתבתי מכתב - אני מתפטר. אנשים ביקשו ממני לחזור לוועד 2012, התפטרתי פעם אחת, לא בחרו ואמרו שרוצים אותי, ואני חזרתי. באותו הרגע ראיתי שהעסק לא בשבילי יותר, התפטרתי, ואחרי שעתיים הגיעה אליי משטרה, שני שוטרים ושוטרת. שאלו אותי מה קרה עם בני אמרתי לו תשמע, היה וויכוח כמו שסיפרתי, ואמר לי יש לי בקשה ממך, אמרתי לו לא להתקרב אלייך ואתה לא תתקרב אליו ואם יש לכם תלונות תלכו למשטרה... (ר' בפרוטוקול, עמ' 35 שורה 16 ואילך. ההדגשות הוספו).

35. עוד הפנה הנאשם, במסגרת חקירתו הראשית, למספר מסמכים, שאותם לדבריו ערך בזמנו ופרסם בבנין (ר' המסמכים נ/3). במסמכים אלה שטח הנאשם את טענותיו בעניין סכסוכיו עם חברי ועד הבית. אחד המסמכים עניינו בהודעת ההתפטרות של הנאשם, אשר בעקבותיה נערכו הבחירות בבנין (ר' שם).

36. בחקירתו הנגדית הפגין הנאשם התרגשות רבה והתבטא באופן קיצוני למדי. הנאשם הזכיר שוב ושוב את מר עסיס, שלשיטתו ערך קנוניה על מנת להביא להעמדתו לדין של הנאשם. במקום אחד אף הרחיק הנאשם לכת וטען נגד עדי המאשימה: "בטח שהם משקרים, הם נוכלים, לא היה ולא נברא..." (ר' בפרוטוקול, עמ' 38 שורה 21). באשר לדברים שאמר למר אהרונוב טען הנאשם כי "אמרתי שאני אגמור אותו משפטי", והוסיף וטען כי אמר זאת גם במשטרה (שם, עמ' 37 שורה 19).

37. מטעם הנאשם העיד כאמור גם מר קולנגי. עם זאת, במהלך עדותו הסתבר כי הוא כלל לא היה עד למעשים מושא כתב האישומים וממילא לא יכול היה לעזור לבית המשפט בבירור עובדותיהם. יתר

על כן, מר קולנגי הבהיר כי הוא אינו יודע לספר על ועד הבית והסכסוכים בין הדיירים בבנין, משום שכמעט ואינו נמצא בארץ (ר' בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 28 ואילך). יחד עם זאת הוסיף מר קולנגי כי **"אלי הוא (הנאשם - ש.א.) התנהג בסדר... והוא גם עזר לי"** (שם, עמ' 24 שורה 3).

ד. דיון והכרעה:

38. לאחר ששמעתי את עדויות עדי התביעה וההגנה שהעידו לפניי, וגם עיינתי בהודעות ובמסמכים הנוספים שהוגשו על ידי הצדדים ושמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים בסיכומיהם, אני קובע כי במקרה דנא קיים ספק סביר בשאלת אשמתו של הנאשם. על פי הדין, מספק זה זכאי הנאשם ליהנות ועל כן דינו הוא לזיכוי.

39. יאמר מיד כי אין בקביעה זו משום קביעה שלילית כלשהי כלפי המתלוננים. המתלוננים עשו עליו רושם של אנשים ישרי דרך, מן היישוב, אשר ניסו ככל יכולתם לסייע לבית המשפט בבירור האמת. בהקשר זה גם ראוי להדגיש כי אני מקבל את הטענות החמורות שהטיח הנאשם בעדי התביעה בכלל ובמתלוננים בפרט, לרבות טענתו בדבר קנוניה שנרקמה נגדו. הספק במקרה דנא אינו נעוץ, כלל ועיקר, בעדויות המתלוננים לפניי או בדרך התנהלותם, אלא שיסודו הוא בשאלת פליליותם של האירועים מושא כתב האישום; והכל כפי שיובהר ויוסבר לקמן.

המישור העובדתי:

(1)

40. עסקינן כזכור בשני אירועים, שאירעו על רקע הסכסוכים שנתגלעו בוועד הבית של הבנין בין הנאשם לבין מספר חברי ועד אחרים. הנאשם נעלב ככל הנראה מטענות שהועלו נגדו על ידי מי משכניו, בפרט כשלהבנתו הטענות נבעו ממניעים פסולים משום שהוא הקפיד על ענייני הכספים בבנין. במיוחד נפגע הנאשם מכך שחברי הוועד החדש סירבו לחזור ולבחור בו כביושב ראש הוועד. על רקע זה התבטא הנאשם באופן חריף - ומיותר - כלפי חלק מחברי הוועד. יודגש, כי הנאשם עצמו הודה בעדותו לפניי, אם גם בחצי פה, בהתנהגות לא תקינה מצידו. בנוסף, בחקירתו במשטרה הודה הנאשם כי **"אולי היו דיבורים של רוגז"** (ר' בפסקה 18 דלעיל) ובעימות עם מר אהרונוב אף ציין הנאשם **"יש לי טון דיבור צועק... אני תמיד צועק"** (ר' בפסקה 21 דלעיל).

41. האירוע הראשון אירע במסגרת ישיבת ועד הבית החדש, ביום 13.2.13. על פי עדותו של מר אהרונוב, במהלך הישיבה התפרץ כלפיו הנאשם ואמר לו, בין השאר, **"אני אגמור אותך"**. במהלך העימות, שנערך במשטרה בין השניים, הודה הנאשם באמירת הדברים, אם כי טען שכוונתו היתה שיגמור אותו **"משפטית עם עורך דין"**. מעדות הנאשם לפניי הנאשם, במהלכה העיד הנאשם בהתרגשות רבה, עולה כי טענתו כעת היא שהמילה **"משפטית"** אמנם נאמרה. ואולם, אין כל מקום לקבוע כך בפרט נוכח דברי הנאשם עצמו בעימות כאמור לעיל, ולפיכך מקובלת עליי עדות המתלונן שלפיה הנאשם אמר לו באותו אירוע **"אני אגמור אותך"**.

42. בעניין האירוע הראשון הובאה לפניי גם אמרתו במשטרה של מר הוד, עליה כזכור הוא לא חזר בעדותו בבית המשפט, שלפיה הנאשם גם הוסיף ואמר דברים חמורים בהרבה, ואף הטיח במר אהרונוב שהוא ידאג להעלים אותו ולרצוח אותו. ואולם, אין בידי להעדיף אמרת חוץ זו של מר הוד על פני עדותו במשטרה, קל וחומר לקבוע ממצאים על פיה. כאמור, המתלונן עצמו לא מסר שדברים חמורים כאלה

אמנם נאמרו, והנאשם אף אינו מואשם באמירת דברים אלה. בנסיבות אלה אין כל תמיכה לאמרתו הנ"ל של מר עידן - שהינה כאמור אמרת חוץ בלבד - ועל כן אין מקום לקבוע ממצאי עובדה על פיה.

43. האירוע השני (מיום 17.4.13) כלל שיחת טלפון של הנאשם עם מר דוד, ולאחר מכן מפגש בין הנאשם לבין אשתו של מר דוד, כשהנאשם הופיע בדלת דירתם של בני הזוג. במישור העובדתי אירוע זה הינו ברור-פחות מהאירוע הראשון. על פי האמור בכתב האישום, הנאשם אמר למר דוד כי אם מר הוד לא ימחק מבעלי זכות החתימה הנאשם "יזין לו את הצורה". דברים דומים אמר הנאשם לגב' דוד כשהופיע בדירת בני הזוג.

44. מר דוד אמנם תיאר את התנהלות הדברים בחריפות, אך מעדות גב' דוד עלתה תמונה מתונה יותר, שעיקרה בצעקות ובניבולי-פה. בקשר לאירוע זה לא ניתן אפוא לקבוע במדויק מה נאמר, ונראה כי עסקין בקללות למיניהן.

(2) המישור המשפטי:

45. העבירה של איומים לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין - בה מואשם הנאשם לפני, בשני האישומים - הינה, כידוע, עבירה שהגדרתה קשה, "שכן תיחום גבולותיה אינו ברור. מדובר בעבירה המתייחסת לדיבורים גרידא, כך שבאופן אינהרנטי היא מגבילה את זכות היסוד של הפרט לחופש ביטוי. לא אחת קשה להבחין בין התבטאות מותרת - לרבות התבטאות המעוררת פחד או התבטאות שאינה ראויה; דהיינו: אזהרה או התראה מחד גיסא, וקללה או הצקה מאידך גיסא - לבין התבטאות אסורה, המגבשת את היסוד העובדתי של עבירת האיומים. כל זאת, בפרט כאשר הגדרת העבירה מדברת על איום 'בכל דרך שהיא'" (ר' ת.פ. 14-10-33623 מדינת ישראל נ' פלוני (2015), בפסקה 28 להכרעת הדין, והאסמכתאות המובאות שם. להלן - עניין פלוני).

46. הקושי באבחנה בין התבטאות מותרת לבין התבטאות אסורה נעוץ, בין השאר, בעובדה שאזהרה או קללה עשויות לעורר בלב השומע פחד של ממש, כך שהאבחנה בין לבין איומים היא לעיתים דקה מן הדק. הפסיקה נדרשה אפוא למבחנים שונים, על מנת לקבוע אם התבטאויות נתונות אמנם מהוות "איום", כהגדרתו בעבירת האיומים. זאת ועוד, וזו הנקודה העיקרית לענייננו כאן, עבירת האיומים הינה עבירה תלוית קונטקסט והקשר. הלכה למעשה, השאלה אם התבטאות מסוימת מהווה איום אינה תלויה רק בתוכן הדברים אלא גם בקונטקסט שבו הם נאמרו ובמכלול נסיבות העניין.

47. כך, מחד גיסא, בנסיבות מסוימות אף התבטאות בעלת תוכן תמים לחלוטין לכאורה עשויה לגבש איום חמור (ר' למשל הדוגמא בעניין פלוני, בפסקה 31 להכרעת הדין). מאידך גיסא, גם התבטאות בעלת תוכן פוגע או מעליב, לרבות בקללות, עשויה שלא לגבש איום. מכאן, שהתשובה לשאלה אם קללה מבישה - כגון הקללה "אני אזין אותך", שלמרבה הצער אינה נדירה במקומותינו - אמנם מגבשת עבירה של איומים, תלויה במכלול נסיבות האירוע המדובר (למקרה בו נקבע שהתבטאות דומה גיבשה עבירה של איומים, ר' ת.פ. 13-10-13117 מדינת ישראל נ' קטלן (2015), בפסקה 25 להכרעת הדין ואילך).

48. במקרה דנא ברור לגמרי כי הנאשם התנהג באופן מביש, שאינו מכבד את גילו ואת מעמדו כאדם מן היישוב. יתר על כן, דומה כי הנאשם אף נוטה בהתנהלותו להתנהגות אקסטרואגנטית. כך ניתן היה להתרשם בין השאר מתוך עדותו של הנאשם לפני, אשר ניתנה בלוויית בכי מחד גיסא והרמות קול

מאידך גיסא; והכל אגב התבטאויות חריפות, מרחיקות לכת ומיותרות, אשר על פני הדברים ספק אם הנאשם-עצמו התכוון להן.

49. יחד עם זאת התבטאויותיו של הנאשם, המצויות במוקד המחלוקת שלפניי, נעשו במסגרת ויכוחים עם שכניו; והכל במסגרת הפוליטיקה בזעיר-אנפין של ועד הבית המשותף. בהתחשב במכלול נסיבות העניין, האירועים מושא כתב האישום נראים יותר כהתקוטטויות מילוליות בין בני אדם נורמטיביים מן היישוב, מאשר כעבירות פליליות; ולמצער קיים ספק סביר בקשר לכך. אכן, דבריו של הנאשם - שבעת האירועים היה אדם נורמטיבי, כבן 61 שנים - נראים יותר כתגובות מילוליות של אדם שכבודו נפגע (בעיני-הוא) מאשר כאיומים. אמנם מדובר בתגובות מבישות, מביכות ומיותרות, אך קשה לקבוע כי נלוותה להן כוונה להפחיד או להקניט, כנדרש בעבירת האיומים; ולמצער קיים ספק סביר בקשר לכך.

50. אני ער לכך שהנאשם נחקר בתחילה בחשד לביצוען של עבירות חמורות בהרבה מעבירות האיומים, שבהן הוא הואשם בסופו של דבר לפניי. בהקשר זה ראוי לציין במיוחד את החשד בגין עבירות ההצתה, שכמעט למותר לציין את חומרתן הרבה; בפרט כאשר מדובר בהצתות בבניין רב קומות העלולות, חלילה, לגרום לאסון המוני של ממש. יחד עם זאת, פשיטא כי אין כל אפשרות משפטית לבוא עם הנאשם חשבון, במסגרת התיק דנא, בעניינם של חשדות לא מוכחים שהנאשם אף לא הועמד לדין בגינם. את המעשים מושא כתב האישום יש לבחון אפוא במנותק מהחשדות החמורים הנוספים - שלא הוכחו ושהנאשם כופר בהם מכל וכל - ובבחינה שכזו קשה לראות בהם עבירות פליליות, חרף הבעייתיות שנתגלתה בהתנהגות הנאשם.

ה. סוף דבר:

51. העולה מכל המקובץ הוא שבמקרה דנא מתעורר ספק סביר בשאלת אשמתו של הנאשם. מספק זה זכאי הנאשם ליהנות ועל כן דינו הוא לזיכוי.

אשר על כן החלטתי, כאמור ברישא להכרעת הדין, לזכות את הנאשם מעבירות האיומים שבהן הוא הואשם בכתב האישום.

ניתנה היום, יום רביעי כ"ד תשרי תשע"ו, 07 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים.